

Det er de jo sådan næsten pr. definition i forhold til alle forslag, som de ikke lige selv eller regeringen har fremsat. Venstre, som ved førstebehandlingen var tvøvende over for forslaget, er nu imod, og dermed falder forslaget, som det fremgår af betænkningen, beklageligvis også med Venstres stemmer.

Men værdidebatten pågår, kommission eller ej, og fra Kristeligt Folkepartis side vil vi fortsat fokusere på de menneskelige værdier og de menneskelige fællesskabers betydning for vores samfund. Og det har debatten og vores beslutningsforslag om nedsættelse af en værdikommission da heldigvis også vist, at Folketingets partier er villige til, og derfor ser vi frem til en fortsat debat, hvor vi fokuserer på værdierne.

Arne Melchior (CD):

Må jeg have lov at citere et gammelt vers. Det lyder sådan:

»Da Herren ville, at intet skulle ske, da satte han i verden ind den første komité.«

Siden da er der jo nedsat mange komiteer, udvalg, kommissioner osv., og det er da også et nødvendigt værktøj i mange situationer og i mange sammenhænge.

Jeg vil sige til hr. Sjursen, idet jeg udtaler respekt for hans forslag og for hans tanker bag forslaget, at jeg gerne vil have, han skal forstå, hvorfor vi er mange, der ikke rigtig synes, at vi kan deltage. For det er altså ikke alle ting, der egner sig til en komité, til et udvalg, til en kommission, i det hele taget til en vedtagelse.

Blandt disse ting vil jeg netop nævne sakrosankte værdier som sandhed, kvalitet og værdi. Det er ikke noget, man kan vedtage ved lov. Man kan vedtage nogle regler, og man kan have nogle holdninger og nogle synspunkter som grundlaget for de regler, man vedtager. Men menneskene udvikler sig, tingene ændrer sig. Man taler så meget om livskvalitet i disse her år, og jeg har været ude og holde mange foredrag og deltage i mange diskussioner både privat og offentligt om livskvalitet, og er der noget, man ikke må i den forbindelse, så er det at komme med pegefingre, med vedtagelser, fordi det, der har værdi for den ene, det, der betyder kvalitet for den ene, er noget andet – enten noget værdiløst eller noget direkte skadeligt – for en anden og i en anden situation.

Jeg beder så meget om, at Kristeligt Folkeparti og hr. Jann Sjursen skal forstå, at det altså er af den grund og ikke af mishag over hans gode vilje, men den gode vilje alene gør det

ikke. Og jeg vil hævde, at det er ikke tænkeligt, at nogen kommission, hvor vise folk, vi end sætter ind i den, vil kunne vedtage noget, der kan gavne.

Diskussionen gavner, og den skal jo hele tiden foregå, men den skal ikke lukkes inde i en kommission. Den skal foregå blandt mennesker, i familier og på arbejdspladser, i medierne, overalt hvor mennesker færdes. Det er klart. Om det kan man sige: Aldrig færdig, altid på vej. Det vil altid ændre sig og forandre sig, næsten fra måned til måned, fra sæson til sæson.

Så jeg beder så meget om, at hr. Sjursen skal forstå, at trods sympatien har vi altså ikke noget at have den i, fordi det er et Sisufosarbejde, han dér ville indlade sig på, og det ville ikke gavne de smukke formål, som jeg ved er hr. Sjursens.

Ester Larsen (V):

Jeg vil gerne understrege så kraftigt, som det er mig muligt, at Venstre ikke er modstander af samtalen om de værdier, der bærer vores samfund, tværtimod. Det er altid vigtigt at besinde sig på, hvad det er for et grundlag, vi bygger vores liv på både som enkeltmennesker og som fællesskab. Men Venstre er imod en central styring af debatten. Vi synes ikke om, at en håndplukket forsamling skal styre etikdebatten her i landet. Vi finder det vigtigt, at samfundsdebatten henter inspiration fra mange kilder.

Vi har heldigvis en lang tradition for folkelig debat i mange kredse. Det er i denne sammenhæng værd at bemærke, at interessen for at drøfte etik, værdier og moral netop er støt stigende i disse år.

Debat er vigtigt i et demokrati, men i Venstre har vi svært ved at forlige os med tanken om, at en central kommission skal sætte dagsordenen for den folkelige debat. Det byder os imod at skemalægge debatten, så familien Danmark f.eks. skal diskutere kirkens situation og rolle i samfundet i én måned, i andre lokale værdier, mediernes magt, forbrugersamfundets negative sider, stress, naturforvaltning, sort økonomi, bioteknologiens påvirkning af menneskesynet, livsstilssygdomme, vold, misbrugsproblemer og meget andet, alt i den takt, som en sådan værdikommission vil kunne blive enig om at finde passende.

Men mest bekymrende er forslaget om, at en værdikommission selv skal formulere, hvilke værdier der skal præge samfundsudviklingen fremover. Historiens gang burde grundigt have illustreret, at det kan være direkte farligt, hvis